

Archiv obce Mlýnec

1876 – 1944

Inventář

Číslo EL NAD: 313
Evidenční číslo pomůcky: 277

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	8
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorčí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorčí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznávalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právem obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecní radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Pojmenování vsi Mlýnec, ležící přibližně 3,5 kilometru severovýchodně od Přimdy, vychází ze slova mlýnec, malý mlýn. K dalším, českým ekvivalentům názvů vsi patřily Mlinecz, Mlynecz, Milesz, Mielecz a Mlýnce a k německým Milles, lidově Müllles, Miles a Mühles.

Historie vsi Mlýnec je nedílně spjatá se statkem v nedalekém Muckově, ke kterému byla připojena ještě před rokem 1379, kdy se o ní poprvé zmiňují historické prameny. Statek v Muckově, dříve díl borského panství, patřil jedné z větví rodu Švamberků. V roce 1379 držel Muckov, společně se vsí Mlýnec, Dobeš ze Švamberka. Jeden z Dobešových následovníků, Jan ze Švamberka (vzhledem k tomu, že žili dva příslušníci rodu se stejným jménem, nelze je dnes spolehlivě určit) vlastnil Muckov ještě v roce 1454, který v tomtéž roce zapsal druhému Janovi. Po smrti obou Janů ze Švamberka přešel statek v Muckově s příslušenstvím do vlastnictví Kateřiny a Burjana ze Švamberka. Posledně jmenovaný prodal v roce 1486 statek Muckov, se vsí Mlýnec, Hynkovi ze Švamberka. Především koupil se stal muckovský statek nedílnou součástí borského panství. K témuž panství přešlo všechno příslušenství muckovského statku, tedy také ves Mlýnec. V tomto rozsáhlém celku zůstal Mlýnec natrvalo. V roce 1650 prodal Jan Vilém ze Švamberka panství Bor Zikmundovi Bedřichovi hraběti z Götzu. O sedmdesát let později, tedy v roce 1720, prodali potomci rodu panů z Götzen panství Bor Dominikovi Markvartovi hraběti Löwenstein-Wertheimovi. Ves

Mlýnec zůstala nadále součástí borského panství, pod nímž dosáhla konce patrimoniální správy v roce 1850. Löwensteinové si panství podrželi do konfiskace majetku provedené v roce 1945.

Katastrální území obce tvořila ves Mlýnec samotná.

Do roku 1862 patřil Mlýnec pod Krajský úřad v Chebu a současně od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Mlýnec se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla též obec Mlýnec. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Vzhledem ke skladbě dochovaného materiálu představuje rekonstrukce činnosti obecní samosprávy v obci Mlýnec obtížný úkol. V archivním souboru naprosto chybějí materiály, ve kterých by bylo možné vyhledat, jakou činnost obecní samospráva vykonávala. Ojedinelý jev, kdy se v archivním souboru nenalézají zápisy z jednání obecního zastupitelstva nebo rady, či pamětní kniha obce, je navíc podpořen tím, že zbývající materiál je, z hlediska eventuálního využití pro rekonstrukci činnosti obecní samosprávy, tvořen zejména podpůrnými písemnostmi. Nicméně se s jejich pomocí podařilo sestavit poměrně rozsáhlý a podrobný seznam obecních starostů.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Johann Knödl	1884	1897
Johann Schnabl	1898	1900
Michael Suttner	1901	1903
Adam Friedrich	1904	1906
Josef Herzog	1907	1913
Johann Müller	1913	1914
Josef Knödl	1914	1919
Josef Putzer	1920	1923
Johann Müller	1924	1930
Josef Büchl	1931	1938
Anton Grosser	1938	1939
Johann Plobner	1939	1942
Josef Knödl	1944	1945

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

V zápise z odborné archivní dohlídky spisovny MNV v Mlýnci, provedené dne 14. října roku 1953, je uvedeno, že při jednání ve spisovně MNV Mlýnec byly prohledány všechny spisy bývalého obecního úřadu a MNV z let 1890 – 1950. Pro úschovu v archivu byly určeny hlavní účetní knihy 1942 – 1943 (6 sešitů), obecní rozpočty 1931 – 1937 (9 sešitů), účetní závěrky 1930 – 1937 (8 sešitů), vojenská agenda 1887 – 1938 (svazek) a svazek německých spisů, který měl být po převzetí do archivu prohlédnut a roztríděn. Zřejmě pro potřeby tehdejšího MNV zůstal v obci svazek stavebních plánů. Zbývající materiál, určený jako nepotřebný, byl vyřazen do stoupy. Jednalo se jednoduchou administrativní korespondenci (cca 6 kg), staré úřední listy a časopisy (cca 20 kg) a zásobovací agenda (cca 7 kg).

V dalším zápise o dohlídce spisovny MNV v Mlýnci, z 6. dubna 1955, které se již osobně účastnil okresní archivář, se lze dočíst, že materiál vyčleněný k úschově v archivu v roce 1953 se v obci nenachází, neboť si jej bezprostředně po tehdejší dohlídce odvezl zástupce ONV Tachov. V uvedeném zápise k tomu však nebyl vyhotoven žádný záznam. Okresní archivář posléze zjišťoval, zda se v obci nenachází také německá pamětní kniha. Jak dále uvádí zápis z roku 1955, jistý Josef Fišer z německé kroniky překládal a slíbil vést také kroniku českou. Z obce se však odstěhoval v průběhu první poloviny roku 1947 a od toho okamžiku o sobě nedal vědět.

V evidenčním listu JAF, zavedeném k 31. prosinci 1968, je zaznamenáno, že archivní soubor AO Mlýnec obsahuje 1 kartón spisů z let 1914 – 1935. Ovšem nelze z něj zjistit, jakým způsobem a kdy se v tehdejším okresním archivu ocitl. V EL JAF rovněž chybí jakýkoliv bližší popis archivního souboru, pouze v rubrice „stav fondu“ je vepsáno „pozůstatek fondu“.

Z revizní listu, z 21. prosince 2000, vyplývá, že archivní soubor AO Mlýnec tvoří 4 kartóny spisů, jejichž obsah vesměs odpovídá seznamu materiálu, převzatého okresním zástupcem v roce 1953. Nelze určit, jakým způsobem se tento materiál v archivním ocitl.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Mlýnec pochází z let 1876 – 1944. Jedná se o šest úředních knih a čtyři kartóny písemností o celkové metráži 0,45 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

S ohledem na torzovitost dochovaných archiválií je poměrně složité určit významově nejdůležitější část archivního souboru. Vyniká zřejmě nebývale rozsáhlá agenda týkající se odvodů branců (inv. č. 11) a dále pak stavební plány budov (inv. č. 5).

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v prosinci roku 2007 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 30. května 2008

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau und Umgebung, Tachov [1914]
Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl III. M – Ř, Praha 1951
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
Seznam míst v království Českém, Praha 1913
Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
Státní oblastní archiv Plzeň, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
č. p.	číslo popisné
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
ev. d.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945

Spisy

Obec a její správa

1	Domovský list	1909	N 1
2	Volební záležitosti (zemský zákoník, volební řád)	1901 – 1927	N 1

Správa obecního majetku

3	Výkup pozemků pro stavbu nové okresní silnice Přimda – Mlýnec, darovací smlouva	1942 – 1944	N 1
	Prodej obecního pozemku do soukromého vlastnictví	1929	N 1
	Výměna obecního pozemku	1937	N 1
	Věnování pozemku pro kapličku v obci	1937 – 1938	N 1
4	Rozpočty, předběžné rozpočty	1931 – 1943	N 1

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

5	Žádosti a udělení povolení ke stavbám a stavebním úpravám včetně plánů pro obec Mlýnec (převážná většina stavební dokumentace se týká úprav stávajících domů, popřípadě staveb hospodářských zařízení a budov; č. p. 2 – 6, 9 – 13, 17, 19 – 20, 22, 24 – 25, 27, 29, 37 – 38, 62)	1884 – 1938	N 1
6	Záležitosti týkající se elektrifikace obce (včetně plánu)	1927	N 2

Péče o veřejné ústavy a zařízení

7	Chudinský fond	1928 – 1939	N 2
8	Uzávěrky školského fondu (kopie odeslané na vědomí obci)	1929 – 1936	N 2
9	Seznamy pohřbených na hřbitově v Boru, korespondence	1876 – 1927	N 2
10	Hasičská podpora	1937	N 2

Spolupůsobení ve státních záležitostech

11	Seznamy odvodem povinných osob	1887 – 1930	N 2
12	Daňové záležitosti	1914 – 1939	N 3

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
13	Válečné půjčky, jejich splácení a umoření, vydané cenné papíry, dluhy všeobecně	1911 – 1939	N 3
14	Využívání zemědělské půdy, dotazníky k určení rozsahu obdělávané půdy	1939 – 1941	N 3

Účetní materiál

Účetní knihy

15	Kniha příjmů	1942	K 1
16	Kniha příjmů	1942	K 2
17	Kniha příjmů	1943	K 3
18	Kniha výdajů	1942	K 4
19	Kniha výdajů	1942	K 5
20	Kniha výdajů	1943	K 6
21	Účetní výkazy půjček	1932 – 1938	N 4
22	Účetní závěrky, přílohy	1930 – 1937	N 4

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Mlýnec
Značka archivního souboru:	AO Mlýnec
Časový rozsah:	1876 – 1944
Počet evidenčních jednotek:	10 (6 úředních knih, 4 kartóny)
Počet inventárních jednotek:	22
Rozsah bm:	0,45 (0,05 knihy, 0,40 kartóny)
Stav ke dni:	30. května 2008
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	15
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl